

erne på menneskerettighedsområderne. Et er jo at vedtage det i nogle fine love, noget andet er at få dem implementeret og få dem til at virke også ude i politistyrken i Tyrkiet, og der ved vi godt at der er langt igen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad os nu prøve at bringe virkeligheden herind i huset. Jeg ved godt, det kan være svært, murene er tykke og alt det her. Men den debat, der foregår rundt omkring i EU-landene, drejer sig jo meget om Tyrkiet.

Det er vel ikke for ingenting, at det britiske dagblad Financial Times skriver, at EU nu her i forbindelse med topmødet har besluttet at sløjfe al omtale af indledningen af medlemsforhandlingerne i oktober om Tyrkiet i udkastet til det slutdokument, man arbejder for i forbindelse med topmødet?

Det er vel ikke for ingenting, at den hollandske udenrigsminister til spørgsmålet om tyrkisk medlemskab siger, at de selvfølgelig vil overvåge det nøjere end før, det blev et nej til forfatningen i Holland?

Alle omkring os diskuterer tyrkisk medlemskab i forbindelse med den realpolitiske situation, der er opstået efter det glædelige nej til forfatningen i Frankrig og Holland. Men her i Folketinget vil Venstres ordfører altså fuldstændig fornægte, at der i realiteten er en sammenhæng. Er det sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen der er ikke nogen sammenhæng mellem traktaten og muligheden for at optage Tyrkiet. Det er der altså ikke, men selvfølgelig er det en diskussion, som indgår i hele den europæiske debat. Det har jeg heller ikke fornægtet, og derfor brugte jeg faktisk også nogle ord på at sige, hvad mine bekymringer var, hvis det er sådan, at man siger til Tyrkiet: Glem det. Det har nemlig også nogle konsekvenser. Det kan man jo godt, men man skal bare være klar over, hvilke konsekvenser det så kan have. Det bliver vi jo også nødt til at diskutere.

Derfor er mit budskab i den her diskussion bare, at det ikke er så enkelt. Det er ikke så enkelt. Jeg synes, der er utrolig mange overvejelser for og imod.

Det er jo heller ikke sådan, at vi lukker øjnene for nogen af de udfordringer, som det kan give at få Tyrkiet ind. Men igen må jeg sige, at vi ikke

snakker om det Tyrkiet, vi kender i dag, at vi ikke snakker om det Tyrkiet, der ligger på det økonomiske niveau, som det gør i dag, og at vi ikke snakker om det Tyrkiet, som i forhold til menneskerettighederne befinder sig, hvor det gør i dag.

Der er langt endnu, også selv om der har været mange vedtagelser. Men vi må dog også erkende, at tyrkerne har gennemført mange reformer og hele tiden arbejder på at kunne blive klar til at blive en del af de vestlige demokratier i EU. Det synes jeg er positivt, for det andet er alt andet lige temmelig skræmmende.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hr. Jens Rohde taler smukt om regeringens reformer. Jeg er pr. definition tilhænger af reformer, så man skulle tro, vi havde det fint med hinanden. Det har vi også langt hen ad vejen.

Men jeg kan ikke lide det bureaukrati, som regeringen reformerer sig frem til. Nu får vi en strukturreform. Det skulle jo gerne blive enkelt. Vi skulle gerne med større kommuner kunne frigøre ressourcer fra administrative, bureaukratiske ting til at gøre noget mere direkte over for borgerne.

Men nu har regeringen lavet et system, hvor der skal gennemføres en udskrivning af regninger mellem offentlige myndigheder. Kommunerne skal betale 60 millioner regninger, som regionerne sender til kommunerne om året. Det er et vanvittigt bureaukrati, ikke sandt?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg mødte engang en i en debat, som også blev spurgt om, hvordan han forholdt sig til bureaukrati, og så sagde vedkommende: Jeg vil afskaffe alt bureaukrati.

Kl. 10.40

Det kan jo ikke lade sig gøre. Vi laver faktisk en kommunalreform, som betyder langt større gennemsigtighed for det enkelte menneske, og som betyder, at det enkelte menneske ikke bliver kastebold mellem systemerne, sådan som vi desværre i alt for mange tilfælde oplever det i dag. Det er et mere gennemsigtigt system, et mere demokratisk system og en mere borgernær service.

Den regning, som fru Marianne Jelved taler om, må være den regning, som henfører til den forebyggelsesopgave, som kommunerne har, og